

200704359/1.

Datum uitspraak: 17 juli 2007

/

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/23509 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 19 juni 2007 in het
geding tussen:**

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 juni 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 juni 2007, verzonden op 22 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 2 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift in aanvulling op de in artikel 6:5, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. Hetgeen appellant in het hoger-beroepschrift heeft aangevoerd, heeft hij niet als zodanig in eerste aanleg naar voren gebracht. Dat dat voor het eerst in hoger beroep gebeurt, verdraagt zich niet met het bepaalde in voormeld artikel 85 van de Vw 2000. Uit deze bepaling volgt dat de grieven in hoger beroep moeten blijven binnen de beoordeling van het bestreden besluit die de rechtbank heeft gegeven, danwel, gelet op de daartegen voor haar aangevoerde gronden en de door haar te verrichten ambtshalve toetsing, behoorde te geven. Nu hetgeen is aangevoerd daaraan niet voldoet, is geen sprake van één of meer grieven, als in deze bepaling bedoeld. Daarom is niet voldaan aan het bepaalde in het eerste lid van dat artikel.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Spoel
Lid van de enkelvoudige kamer

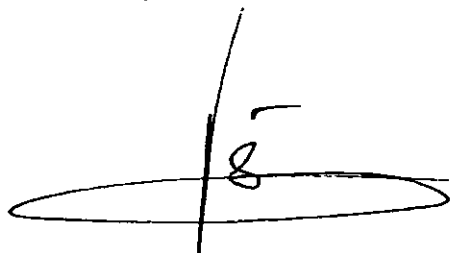
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 juli 2007

343-562.

Verzonden: 17 JULI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

+31505975429

8

Postadres Postbus 588
9700AN GRONINGEN

Regio Groningen
Korpsonderdeel 1 Unit Vreemdelingenpolitie
Behandeld door T. Klaassens
Telefoon 050 - 587 55 55
Fax 050 - 587 54 09
V-nummer / Zaak / Zaak - 08/05/2007
Datum 05/06/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

reg Groningen	mdw
in INDIS	unit
	datum
IND locatie	
IND ontvangst- datum	06 JUN 2007
dossiernummer 0103182007	
invoer- controle	mdw
	unit
	datum

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Tonnis Klaassens, inspecteur van het regionaal politiekorps Groningen,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voor(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Sovjetunie
Nationaliteit(en) : Staatloos, Onbekend
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Delfzijl
Datum : 05/06/2007
Tijd : 12:40 uur.

+31505875429

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
T. Kaassens

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 612 6738. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 07/23509

Uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd, althans zich noemende:

geboren op
van onbekende nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. L.J. Blijdorp, advocaat te Culemborg.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. De Staatssecretaris van Justitie, hierna verweerder, heeft op 5 juni 2007 aan eiser, die geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft, met het oog op de uitzetting de maatregel van bewaring opgelegd nu de openbare orde zulks vordert (artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000).

1.2. Eiser heeft hiertegen op 7 juni 2007 beroep ingesteld bij de rechtbank.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser doorgestuurd en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare terechtzitting van de rechtbank van 18 juni 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Voor verweerder is als gemachtigde verschenen mr. A.H. Straatman.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. In deze procedure dient te worden beoordeeld of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming zijn met de wet en of deze in redelijkheid bij afweging van alle daarbij betrokken belangen gerechtvaardigd is.

2.2. Eiser heeft de rechtbank verzocht de opheffing van de maatregel te bevelen en schadevergoeding toe te kennen.

2.3. Verweerder heeft geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding.

2.4. Eiser is op 5 juni 2007 direct aansluitend aan zijn strafrechtelijk traject overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor. Na te zijn gehoord is aan eiser op 5 juni 2007 de maatregel van bewaring opgelegd.

2.5. De rechtbank is van oordeel dat de procedure leidend tot en de wijze van tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming zijn met de wet. De bewaring is derhalve niet op die grond onrechtmatig.

2.6. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat de openbare orde de inbewaringstelling vordert. In de maatregel heeft verweerder het vermoeden van onttrekking aan de uitzetting gebaseerd op de omstandigheden dat eiser niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000, ongewenst is verklaard, veroordeeld is voor een misdrijf en eerder niet rechtmatig in Nederland heeft verbleven. De rechtbank is van oordeel dat het vermoeden dan ook gerechtvaardigd is dat eiser zich, indien in vrijheid gesteld, aan de voorgenomen uitzetting zal onttrekken.

2.7. De gemachtigde van eiser heeft ter zitting aangevoerd dat de ongewenstverklaring nog niet door de rechter is beoordeeld, waardoor de mogelijkheid bestaat dat de ongewenstverklaring niet stand zal houden. De rechtbank overweegt dat de ongewenstverklaring in deze procedure niet ter toetsing staat, zodat deze stelling niet kan leiden tot het beoogde doel.

2.8. Het voortduren van de bewaring is niet onrechtmatig, nu voldoende zicht bestaat op uitzetting van eiser op afzienbare termijn. De rechtbank laat daarbij wegen dat er aanvragen ter verkrijging van een laissez-passer in onderzoek zijn bij de Azerbeidzjaanse en bij de Armeense autoriteiten. Verweerder heeft op 18 mei 2007 gerappelleerd naar de voortgang van het onderzoek bij de Azerbeidzjaanse autoriteiten en op 10 mei 2007 bij de Armeense autoriteiten. De rechtbank is niet gebleken van omstandigheden op grond waarvan op voorhand gezegd kan worden dat geen zicht op uitzetting van eiser bestaat. De rechtbank is van oordeel dat verweerder, gelet op vorenstaande, voldoende voortvarend handelt.

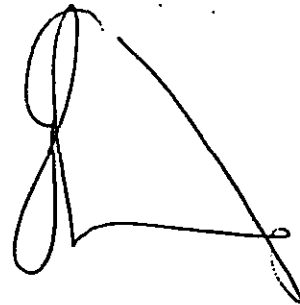
2.9. Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond en bestaat geen aanleiding om schadevergoeding toe te kennen.

3. **Beslissing**

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. G. Laman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van M. van der Werff als griffier op 19 juni 2007.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage) onder vermelding van 'Hoger beroep vreemdelingenzaken'. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

22 JUN 2007

92
-GCB

**Blijdorp & Van der Kroon
Advocaten**

Mr. drs. L.J. Blijdorp
Mr. W.J. van der Kroon
advocaaten en procureurs

Berckhadres:
Sletstraat 13
Culemborg

Posthus 114
4100 AC Culemborg

T 103451 535350
F 103451 534350

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
25 JUN 2007
ZAAKNR. 20704359
AAN:
BEHANDELD: DD:

2265-A

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

- 070- 365 1380 -

Culemborg, 25 juni 2007

Inzake APPELSCHRIFT / HOGER BEROEP SCHRIFT

Betreft: Nationaliteit: staatloos uit Azerbeidzjan
CRV:
Rechtbanknr: 07/23509

Geeft verbodig te kennen.

Bijgaandzend ik U het hoger beroepsschrift in opgemelde zaak.

Client zit op dit moment in vreemdelingenbewaring, in Kamp Zeist.

Ik verzuk U aan de Raad voor Rechtsbijstand in Arnhem een last tot toevoeging af te geven voor dit appelschrift.

Hoogachtend.
Uw dijn.

L.J. Blijdorp.

**Blijdorp & Van der Kroon
Advocaten**

Mr. drs. L.J. Blijdorp
Mr. W.J. van der Kroon
advocaten en procureurs

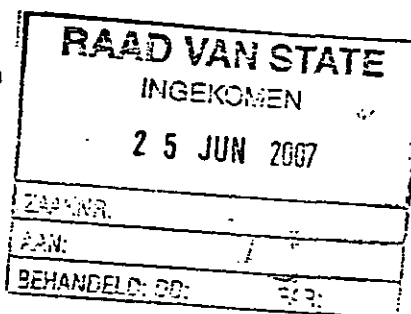
Bezoekadres:
Slotstraat 13
Culemborg

Postbus 114
4100 AC Culemborg

T 03451 535358
F 03451 534258

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN-HAAG

070-365 1380

Culemborg, 25 juni 2007

APPELSCHRIFT / HOGER BEROEP SCHRIFT

Betreft:
Nationaliteit, staatloos uit Azerbeidzjan
CRV
Rechtbanknr: 07/23509

Geeft eerbiedig te kennen,

gehoren

en staatloos, afkomstig

uit Azerbeidzjan,

verder te noemen appellant, verblijvende in vreemdelingenbewaring in PI Zeist ("Kamp" / Zeist)

te dezer zake woonplaats kiezende te Culemborg aan de Slotstraat 13 (postbus 114, 4100 AC) ten kantore van zijn advocaat en gemachtigde mr drs L.J. Blijdorp die in deze als advocaat en procureur optreedt en die tot het indienen van het onderhavige hoger beroep bepaaldelijk gevolmachtigd is door appellant, zulks met het recht van substitutie.

Appellant stelt hierbij en middels dit schrijven hoger beroep in tegen de in kopie bijgesloten uitspraak van de rechtbank Den Haag zittingsplaats Groningen (rolnr 07/23509), gedateerd ¹⁹ 22 juni 2007 / verzonden 22 juni 2007 waarbij het beroep van appellant gericht tegen de opgelegde vreemdelingenbewaring door de rechtbank Groningen ongegrond werd verklaard, en waarbij het verzoek om schadevergoeding werd afgewezen.

Dit hoger beroep richt zich tegen de ongegrondverklaring van het beroep van appellant door de rechtbank

-2-

Dit appèlschrift berust op de volgende grief:

Ten onrechte overweegt de rechtbank in voornoemde uitspraak als volgt:

"2.5 De rechtbank is van oordeel dat de procedure leidend tot en de wijze van tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming zijn met de wet. De bewaring is derhalve niet op die grond onrechtmatig.

2.6 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat de openbare orde de inbewaringstelling vordert. In de maatregel heeft verweerder het vermoeden van onttrekking aan de uitzetting gebaseerd op de omstandigheden dat eiser niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4:21 van het Vreemdelingenbesluit 2000, ongewenst is verklaard, veroordeeld is voor een misdrijf en eerder niet rechtmatig in Nederland heeft verbleven. De rechtbank is van oordeel dat het vermoeden dan ook gerechtvaardigd is dat eiser zich, indien in vrijheid gesteld, aan de voorgenomen uitzetting zal onttrekken.

2.8 Het voortduren van de bewaring is niet onrechtmatig nu voldoende zicht bestaat op uitzetting van eiser op afzienbare termijn. De rechtbank laat daarbij wegen dat er aanvragen ter verkrijging van een I.P. in onderzoek zijn bij de Azerbeidzjaanse en bij de Armeense autoriteiten. Verweerder heeft op 18 mei 2007 gerappelleerd naar de voortgang van het onderzoek bij de Azerbeidzjaanse autoriteiten en op 10 mei 2007 bij de Armeense autoriteiten. De rechtbank is niet gebleken van omstandigheden op grond waarvan op voorhand gezegd kan worden dat geen zicht op uitzetting van eiser bestaat. De rechtbank is van oordeel dat verweerder, gelet op vorenstaande, voldoende voortvarend handelt.

2.9 Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond en bestaat geen aanleiding om schadevergoeding toe te kennen".

Toelichting:

Naar aanleiding van bovenstaande grief gericht tegen bovengenoemde overwegingen van de rechtbank, het navolgende.

Cliënt is van mening dat de aan hem opgelegde bewaring onrechtmatig. Dit zowel voor wat betreft de gronden van de bewaring en de inbewaringstelling, als ook voor wat betreft het ontbreken van het – zicht op uitzetting.

Aan de inbewaringstelling werd ten grondslag gelegd dat cliënt niet beschikt over ID documenten.

Dat klopt, cliënt is staatloos en hij heeft geen documenten.

Zoals verweerder uitgebreid en gedetailleerd bekend is, heeft cliënt al het mogelijke gedaan om alsnog documenten uit Azerbeidzjan boven water te krijgen.

-3-

In het dossier bevinden zich een hele serie brieven, kopieën, stukken etc die destijds bijvoorbeeld ook met INLIA zijn opgesteld in dit kader. INLIA heeft destijds cliënt in een speciaal terugkeerproject begeleid, men heeft dagen lang met cliënten zitten bellen en zoeken met de autoriteiten en met diverse instellingen (school, gemeente etc) in Azerbeidzjan. Al deze pogingen bleven zonder resultaat.

Cliënt heeft vorig jaar al vrijwillig meegewerkt aan het invullen en indienen van LP-aanvragen voor Armenië en Azerbeidzjan. Tot op heden geen enkel resultaat.

Dat verweerder nu, zijnde in mei 2007, heeft gerappelleerd op beide aanvragen moge zo zijn, maar vormt op zichzelf al een belangrijke indicatie dat er kennelijk tot op heden van geen van beide kanten een inhoudelijk antwoord is gekomen. Geen enkel antwoord, geen positief en geen negatief antwoord. In ieder geval geen LP.

Gezien het vorenstaande kan het ontbreken van ID-documenten toch in alle redelijkheid niet aan cliënt worden tegengeworpen. In ieder geval is deze omstandigheid volstrekt onvoldoende om te dienen als grond voor een inbewaringstelling. De rechtbank heeft dit miskend.

Dat cliënt niet eerder rechtmatig in Nederland heeft verbleven is niet geheel juist. Hij heeft hier sinds zijn komst in Nederland steeds legaal verbleven en hij was steeds in de procedure. Hij heeft zich steeds gehouden aan alle vormen en varianten van vreemdelingentoezicht, zoals stempelen, meewerken aan LP-aanvragen en het verdere vervullen van de meldplicht.

Tot slot de strafbare feiten waarvoor cliënt veroordeeld is. Cliënt is van mening dat deze omstandigheid op zichzelf, en ook gezien in samenhang met de overige genoemde gronden waarvan cliënt zoals gezegd meent dat die gronden ten onrechte ten grondslag zijn gelegd aan de inbewaringstelling, geen grond kan zijn voor een inbewaringstelling.

In dit verband dient ook steeds een afweging gemaakt te worden tussen het belang van cliënt en het belang van de Nederlandse staat. Zoals ook in beroep reeds naar voren gebracht, heeft de gestelde "criminaliteit" van cliënt niet meer behelst dan enkele diefstallen die zijn aan te merken als overlevingscriminaliteit. Cliënt leefde in die tijd buiten de opvang en op straat. Hoe nobel en eerlijk en trouwhartig iemand ook ingesteld is, aan het einde van de dag moet ook cliënt iets eten en heeft ook hij kleding nodig. Cliënt realiseert zich nadrukkelijk dat deze omstandigheden hem niet legitimeren in het plegen van strafbare feiten, maar e.e.a. moet uiteraard wel in het juiste perspectief geplaatst worden. De rechtbank heeft dit miskend.

Blijft nog staan de vraag naar het zicht op uitzetting. In dit verband dient tevens als overgenomen en ingelast te worden beschouwd al hetgeen cliënt tot op heden in zijn asiel en reguliere procedure naar voren heeft gebracht, alsmede in het nu voorliggende beroep.

Cliënt is een etnisch Armeense man uit
geen documenten voor de enclave.

, Azerbeidzjan. Azerbeidzjan geeft

GCB

-4-

Dat kan ook niet want de enclave is niet vanuit Azerbeidzjan bereikbaar. Armenië verleent geen (in-)reisdocumenten voor inreis/doorreis naar de enclave. Volgens de eigen informatie van verweerder verlenen de Armeense autoriteiten alleen inreisdocumenten aan Armeense vluchtelingen die afkomstig zijn van buiten Armenië, indien zij zich tijdens of direct na de oorlog hebben laten registreren in Armenië en/of NK als vluchteling. Dat is in het geval van cliënten niet aan de orde.

Al met al moet worden vastgesteld dat cliënt op papier in ieder geval geen recht heeft op inreisdocumenten voor Armenië, Azerbeidzjan of NK.

Ook in de praktijk blijkt dit niet anders. Immers, de LP-aanvragen van vorig jaar die nu ter beoordeling/behandeling voorliggen bij de respectievelijke autoriteiten, zijn tot op heden onbeantwoord gebleven. Ook heeft verweerder geen enkele informatie verkregen voor wat betreft de reden van het uitblijven van een reactie van de autoriteiten.

Gezien het vorenstaande bezien in onderlinge samenhang, is cliënt van mening dat op dit moment realiter geen zicht op uitzetting bestaat in zijn zaak.

Nu het ontbreken van zicht op uitzetting al direct vanaf het begin kan en moet worden aangenomen, is de bewaring alleen al om deze reden vanaf dag 1 onrechtmatig.

De bewaring verwordt nu tot een soort straftraject, in plaats van tot een traject dat zou moeten leiden tot hetgeen waar dit voor bedoeld is, nl de uitzetting /verwijdering van de vreemdeling uit Nederland.

Cliënt handhaaft daarom zijn eerdere stellingen en conclusies, nl:

- er zijn geen althans onvoldoende gronden voor de inbewaringstelling;
- er is de facto geen zicht op uitzetting;
- verweerder heeft ook op geen enkele wijze aannemelijk gemaakt dat dit zicht op uitzetting er wel zou zijn of wellicht op korte termijn alsnog zal ontstaan;
- de bewaring is onrechtmatig, en wel vanaf dag 1;
- cliënt heeft recht op schadevergoeding.

De rechtbank heeft het vorenstaande miskend. Cliënt verzoekt U dit hoger beroep gegrond te verklaren, mede op grond van bovenstaande conclusies van cliënt de bewaring onrechtmatig te bepalen, en aan cliënt schadevergoeding toe te wijzen.

CONCLUSIE

Reden waarom appellant/cliënt U, Edeelachtbaar College, verzoekt:

- dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- de bestreden uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en het beroep alsnog gegrond te verklaren.

LJB

-5-

- althans:
- de bestreden uitspraak te vernietigen en het beroep terug te verwijzen naar de rechtbank;
- Verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,
Uw dw.,

L.J. Bijlorp.

